क्त शीघ्रमितो गवा द्रच्यामि जगतीपतिं। सक् वं परिवारेण सुखमास्व रमस्व च ॥ ११॥ पतिसंमानिता सीता भर्तार्मसितेन्तणा । श्रादारमनुवन्नात मङ्गलान्यभिद्ध्युषी ॥ ५०॥ राज्यं दिज्ञातिभिर्जुष्टं राजसूयाभिषेचनं । कर्तमर्रुति ते राजा वासवस्येव लोककृत् ॥ ५१ ॥ दीिततं व्रतसंपन्नं वराजिनधरं शुचिं। कुर्द्गशृङ्गपाणिं च पश्यत्ती वां भज्ञाम्यहं ॥ ५५ ॥ पूर्वी दिशं वज्रधरी दिलाणां पातु ते यमः । वरुणः पश्चिमामाशां धनेशस्तूत्तरां दिशं ॥ ५३॥ **त्र**य सीतामनुद्गाप्य कृतकौतुकमङ्गलः । निश्रक्राम सुमल्लेण सक् रामो निवेशनात् ॥ ५४ ॥ पर्वतादिव निष्क्रम्य सिंहो गिरिगुहाशयः । लद्मणं द्वारि सो प्रथयत् प्रद्वाञ्चलिपुटं स्थितं ।। ५५ ॥ श्रय मध्यमकदायां समागक्त् सुकुड्जिनेः । स सर्वान् श्रर्थिनो दृष्ट्रा समित्य प्रतिनन्य च ॥ ५६ ॥ ततः पावकसंकाशमाहरोक् रथोत्तमं । वियाघं पुरुषव्याघो राजतं राजनन्दनः ॥ ५७॥ मेघनादमसंवाधं मणिक्रेमविभूषितं । मुज्ञत्तमिव चत्तूंषि प्रभया सूर्यवर्चसं ॥ २६॥